

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 27 juni 2001 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 04 april 2002,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en historische, in casu architectuurhistorische waarde:

- als monument:

residentieel kasteel, gelegen te

Diepenbeek (Diepenbeek), Stationsstraat 25;

bekend ten kadaster:

Diepenbeek, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 667CDEEL.

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en historische, in casu architectuurhistorische en socio-culturele waarde:

- als dorpsgezicht:

kasteel, burchttoren, pachthoeve, restanten grachtengordel, park en hekwerk, gelegen te Diepenbeek (Diepenbeek), Stationsstraat ;

bekend ten kadaster:

Diepenbeek, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 663B, 664B, 667CDEEL, 668E, 671C.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische waarde van het monument:

Het kasteel is een moderne uitbreiding van de middeleeuwse burchtoren van Diepenbeek, met bouwsporen (dichtgemetselde kloosterkozijnen en schoorsteen met speklagen) die teruggaan tot de 17de eeuw. Het kasteel werd toen - mogelijks op basis van een oudere constructie - als nieuwbouw opgetrokken voor de rentmeester van de Duitse Orde, die het goed omstreeks 1679 via baron de Bocholtz in handen kreeg en het behield tot de Franse Revolutie, waarna het in private handen kwam. Het pand maakte deel uit van een complex, dat naast de toren ook een hoeve omvatte, die overigens als voorhof fungeerde. Het geheel was volledig omgracht en de verschillende componenten stonden door middel van brugges met elkaar in verbinding. Een vroeg 18de eeuwse verbouwingcampagne van onduidelijke aard en omvang werd opgevolgd door een midden- en laat-18de eeuwse fase, waarbij het kasteel achtereenvolgens rococo en neoklassiek werd uitgemonsterd. Heraldische kenmerken en inscripties bevestigen hierbij de stilistische situering. De midden-18de eeuwse fase blijkt slechts fragmentarisch, de neoklassieke verbouwing is pertinenter aanwezig. Het kasteel verschijnt op de Ferrariskaart als een drieluigelig geheel, hetgeen door een vroeg-19de eeuwse tekening wordt bevestigd. In de 19de eeuw verdween de derde kasteelvleugel, de grachten werden gedempt en uniformiserende verfraaiingswerken uitgevoerd. De oorspronkelijke gerichtheid van het kasteel naar de hoeve toe ging verloren dooanleg van de Stationsstraat.

Historische, in casu architectuurhistorische waarde van het monument:

Kasteel op L-vormige plattegrond, met een voorhof, hoofdvleugel parallel met de straat en voorwaartse vleugel rechts, onderling verbonden door een hoektoren. Witgekalkte en van gesmeed ijzeren ankers voorziene baksteenbouw, afgeboord door een gepikte plint en een bolronde, beschilderde kroonlijst, het geheel onder leien schilddaken ; hoofdvleugel van vijf traveeën en twee bouwlagen, hoektoren van tweeënhalve bouwlaag, zijvleugel van vijf traveeën en twee bouwlagen. Venstertraveeën aan alle zijden van het gebouw, neoklassieke ordonnantie, vernieuwd in de 19de eeuw ; steekboogvensters in vlakke kalkstenen omlijsting met licht uitspringende imposten en sluitsteen. De oorspronkelijke hoofdingang bevindt zich aan de achterzijde van de hoofdvleugel, geflankeerd door geblokte pilasters en bekroond met een heraldisch motief (Ferdinand von Sikkingen of Karel van Lorreinen) onder een entablement. De zijvleugel beschikt aan de zijde van de huidige voorhof over een monumentale rococodeur, rechthoekig, met geprofileerde kalkstenen posten op neuten, bekroond door een van bladwerk en sluitsteen voorziene bovenlichtomlijsting onder uitspringende druiplijst, waarboven een geblindeerd muurvak is gevat in een stucomlijsting, waarbinnen de vage contouren van een wapenschild doorschemeren, evenals de ingekraste datering 1761.

Intern bleef het historische decor slechts fragmentaris bewaard. In de hoofdvleugel, gevormd door een centrale vestibule met trap, links en rechts respectievelijk geflankeerd door een grote (onderverdeelde) en kleine ruimte, bleef enkel een neorenaissanceschoorsteen bewaard, die mogelijks teruggaat op een oudere kern, evenals een neoklassieke nis voor een kolomkachel. De zijvleugel bestaat uit een vestibule langsheen de façade, links uitmondend in de traphal, rechts in een grote ruimte die de inleiding vormt van een kleine suite. De afwerking is grotendeels 19de eeuw, met neoklassieke en neorenaissancistische toetsen. Een régence-schoorsteen en houten trap met zwierige pijlen zijn mogelijks restanten van de 18de eeuwse bouwphase.

Historische en historische, in casu architectuurhistorische en sociaal-culturele waarde van het dorpsgezicht:

Het kasteeldomein vertoont nog in grote trekken de onderverdeling zoals deze op het plan van 1720 wordt aangegeven en omvat naast de residentiële vleugels nog de oudere burchtoren en de in de 19de eeuw verbouwde pachthoeve. De oorspronkelijke omgrachting bleef gedeeltelijk bewaard en werd geïntegreerd in een park met majestatische gazons en bomenrijen, het geheel omzoomd door hagen en hekken. De oorspronkelijke hoofdingang aan de pachthoeve ging verloren in 1856, toen de inleidende dreef werd onderbroken door de spoorlijn Hasselt-Maastricht, waarna het complex in de richting van de Stationsstraat werd geheroriënteerd. Het in de 19de eeuw geromantiseerde geheel vormt een belangrijk beeldbepalend element aan de rand van het dorp.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 25-06-2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN